

كتاب الشريعة

▷ قاسم جوادی

یکی از کتابهای حدیثی اهل سنت، خلفاً و فضائل صحابه، روایاتی را گرد آورده است. هدف از این نوشته، ضمن معرفی اجمالی مؤلف و کتاب، پرداختن به مطالب مربوط به اهل بیت پیامبر در این کتاب است.

نویسنده^۱ ملقب به اجری و منسوب به دربِ الاجر از محلات بغداد است که بسیاری از اهل علم ساکن آن بوده‌اند؛ اما برخی گفته‌اند منسوب به اجر، یعنی همان کل پخته است. وی قبل از سال ۳۴۰ در

كتاب الشريعة نوشته امام ابی بکر محمد بن حسین اجری (۲۸۰ - ۳۶۰ق) است. این

كتاب با تحقیق ولید بن محمد بن نبیه سیف الناصر، همراه با مقدمه و ارجاعات شیخ عبد القادر الارزووط و عاصم بن عبد الله القریوی در مؤسسه قرطبه در سال ۱۴۱۷ق در مکه مکرمہ به چاپ رسیده است.

كتاب مجموعه ۲۱۲۹ روایت را در خود جای داده و در موضوعات مختلف، از مباحث اعتقادی گرفته تا مباحث مربوط به

۱. به نقل از مقدمه کتاب.

است. برخی مذهب فقهی وی را شافعی دانسته‌اند، دسته‌ای نیز او را مالکی و برخی دیگر حنبلی شمرده‌اند.

تألیفات
در منابع گوناگون به حدود ۴۳ کتاب از نوشه‌های اجری اشاره شده است.

عنوانین برخی از آنها به این شرح است:
۱. اخلاق حملة القرآن . ۲. احکام النساء
۳. اخبار عمر بن عبد العزیز . اخلاق
العلماء . ۵. ادب النقوس . ۶. الاربعین
۷. الامر بلزم الجماعة . ۸. کتاب اهل البر
و التقوى . ۹. کتاب اوصاف الشیعه.

کتاب الشریعة

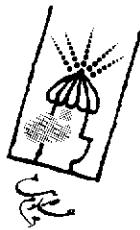
مؤلف در این کتاب، مسائل اعتقادی را به شیوه اهل سنت و حدیث ذکر کرده و بخشی را هم به فضایل پیامبر و صحابه اختصاص داده است. وی همچنین به رد اندیشه‌های اهل بدعت و نقد آرای برخی از فرق مسلمین پرداخته است.

در بخش دوم کتاب روایات فراوانی درباره اهل بیت پیامبر ذکر شده است.

بغداد ساکن بوده است و در همان سال جهت زیارت عازم مکه می‌شود و از خداوند می‌خواهد که اقامات در مکه را روزی او کند. وی از آن تاریخ تا سی سال بعد، یعنی تا هنگام فوت خود، در مکه ساکن می‌شود. طبق گفته زرکلی، او در کتاب الشریعة از حدود هشتاد نفر از مشایخ، حدیث نقل نموده است. و بسیاری نظیر ابراهیم بن اسماعیل بن جعفر بن محمد القاضی، ابو جعفر الحسنی المکی، نیز قاضی الحرمنی، و احمد بن عبد الله بن احمد ابو نعیم الاصفهانی الحافظ از او حدیث نقل کرده‌اند. بسیاری از علماء در وصف او مطالبی آورده‌اند که به پاره‌ای از آنها اشاره می‌کنیم.

خطیب بغدادی: کان ثقة صدوقاً دیناً وله تصانیف. این البنا: کان اماماً ناصحاً و ورعاً صالحأ و کلامه نیراً واضحاً. این خلکان: صنف فی الفقه والحدیث کثیراً و کان صالحأ عابداً.

یاقوت الحموی: الفقیه الشافعی کان ثقة صنف تصانیف کثیرة حدث بغداد. او در روش و عقیده سلفی می‌اندیشیده

دعاهه به على من عاداه ۶ . باب ذكر عهد النبي (ص) إلى على - رضى الله عنه - انه لا يحبه المؤمن ولا يبغضه الأمنافق ۷ . باب ذكر من اعطى على بن ابي طالب من العلم والحكمة ۸ . باب ذكر دعاء النبي (ص) على - رضى الله عنه - بالعافية من البلاء مع المغفرة ۹ . باب امر النبي (ص) على - رضى الله عنه - بقتل الخوارج وان الله عزوجل اكرمه بقتالهم ۱۰ . باب ذكر مقتل امير المؤمنين على بن ابي طالب - رضى الله عنه - و ما اعد الله الكريم لقاتله من الشقاء في الدنيا والآخرة ۱۱ . باب ذكر ما فعل بقاتل على بن ابي طالب - كرم الله عزوجل وجهه ۱۲ .

در جلد نخست کتاب، یک باب (ص ۱۴۹ - ۱۵۳) به شهادت امام على (ع) اختصاص دارد و هفت روایت در آنجا ذکر شده است. در این هفت روایت، بیاناتی از خود امام على (ع) نقل شده است؛ نظری سخن معروف آن حضرت در برابر جملة «لا حکم الا لله» خوارج که حضرت فرمود: کلمه حقی است که از آن اراده باطل شده است. در این باب از پیامبر (ص) هم روایاتی نقل شده است که حضرت در آنها ویژگیهای خوارج را بیان فرموده است. در جلد سوم، بخشی هم (ص ۱۹۲ - ۲۷۲) مربوط به امام على (ع) است.

عنوانین ابواب این بخش چنین است:

- ۱ . باب ذکر جامع مناقب على بن ابی طالب - رضی الله عنه - در همین بخش، صفحات ۲۷۳ تا ۲۹۰
- ۲ . باب ذکر قول النبي (ص) آن فاطمة - رضی الله عنها - سيدة نساء العالمين
- ۳ . باب ذکر اکرام النبي (ص) لفاطمة - رضی الله عنها - و عظم قدرها عنده

- ۱ . باب ذکر مناقب على بن ابی طالب - رضی الله عنه - محبة الله عزوجل و رسوله لعلی بن ابی طالب ۲ . باب ذکر منزلة على - رضی الله عنه - عند رسول الله (ص) بمنزلة هارون
- ۳ . باب ذکر قول النبي (ص) من موسی ۴ . باب ذکر قول النبي (ص) من كنت مولاه فعلى مولاه و من كنت ولیه فعلى ولیه ۵ . باب ذکر دعاء النبي (ص) لمن والی على بن ابی طالب وتولاه و

- ٨ . باب ذكر ملاعنة النبي (ص) للحسن و الحسين - رضي الله عنهما - ٩ . باب ذكر اخبار النبي (ص) عن صلاح المسلمين بالحسن بن علي - رضي الله عنهما - ١٠ . باب ذكر اخبار النبي بقتل الحسين - رضي الله عنه - ١١ . باب ذكر النوح الجن على الحسين - رضي الله عنه - ١٢ . باب في الحسن و الحسين - رضي الله عنهما - من احبهما فللرسول يحب و من ابغضهما فللرسول يبغض .

در بخش بعدی چند باب (ص ۳۲۸-۳۳۸) به حضرت خدیجه اختصاص یافته است.

- ١ . فصل فضائل خديجة أم المؤمنين - رضي الله عنها - باب ذكر تزويع النبي (ص) بخديجة - رضي الله عنها - ولدها منه ٣ . باب ذكر غضب النبي (ص) لخديجة - رضي الله عنها - وحسن ثناء عليها ٤ . اخبار النبي (ص) أن خديجة - رضي الله عنها - لسيدة نساء عالمها - باب بشارة النبي (ص) للسيدة خديجة - رضي الله عنها - بما أعد الله عزوجل لها في الحسنة .

٤ . باب غضب النبي (ص) لغضب فاطمة

- رضي الله عنها - ٥ . باب ذكر تزويع فاطمة لعلى بن ابى طالب - رضي الله عنهمَا - ٦ . باب ذكر فضل فاطمة - رضي الله عنها - في الاخرة على سائر الخالقين .

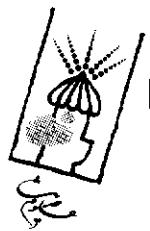
مؤلف در بخش بعدى (ص ٢٩٨)

(٣٢٧) به بيان مطالبي درباره امام حسن و امام حسین - عليهما السلام - پرداخته است .

عنوانین ابواب این بخش عبارتند از :

١. كتاب فضائل الحسن والحسين
٢. رضى الله عنهما . باب ذكر قول
٣. النبي (ص) الحسن و الحسين سيدا شباب
٤. أهل الجنة . باب شبه الحسن و الحسين

٤ . باب ذكر محبة النبي (ص) للحسن و الحسين - رضي الله عنهما - ٥ . باب حث النبي (ص) امته على محبة الحسن و الحسين و ابيهما و امهما - رضي الله عنهم اجمعين - ٦ . باب قول النبي (ص) للحسن و الحسين - رضي الله عنهما - هما ريحاناتي من الدنيا ٧ . باب ذكر حمل النبي (ص) للحسن و الحسين - رضي الله عنهما - على ظهره في الصلوة وغير الصلوة

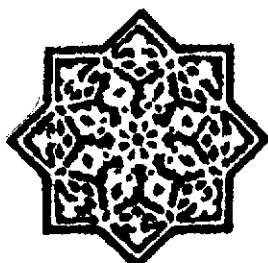
قرآن و سنت و نیز به محبت اهل بیت (ع) تمسک کنند.

در این بخش مفاد حدیث ثقلین با مضامین متعددی نقل شده است که ما به دو مورد از آنها اشاره می‌کنیم:

۱. انى قد تركت فيكم الثقلين احدهما كتاب الله عزوجل و عترتى اهل بيته، انظروا كيف تخلفوننى فيهما، انهم على يفترقا حتى يردا على الحوض.

۲. إِنِّي أَوْشَكَ أَنْ أَدْعُ فَاجِيبَ وَإِنِّي تارِكٌ فِيْكُمُ الشَّقْلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعَتْرَتِي؛ كِتَابَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَعَتْرَتِي أَهْلُ بَيْتِيْ وَإِنَّ اللَّطِيفَ الْخَيْرَ أَخْبَرَنِيَّ أَنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرِقاَ حَتَّى يَرْدَا عَلَىَ الحَوْضِ.

البته در برخی از این روایات به جای «عترتی»، «ستّی» آمده است.

مؤلف سپس در بخش دیگری به بیان جامع فضایل اهل بیت می‌پردازد و در این قسمت داستان معروف اصحاب کسae را می‌آورد. وی همچنین به این مطلب اشاره می‌کند که آیه «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَهِّبَ عَنْكُمُ الرُّجُسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا» درباره امام علی (ع) و حضرت زهرا(س) و حسین(ع) است و اینان همان کسانی اند که خداوند به پیامبر دستور داد که در جریان مباھله همراه پیامبر شرکت کنند؛ نویسنده در بخشی جداگانه، در شان نزول آیه تطهیر هشت روایت ذکر می‌کند. در یکی از این روایات چنین آمده است: پیامبر به حضرت زهرا(ع) می‌فرماید: شوهرت و دو فرزندت حسن و حسین را بخوان. حضرت زهرا(ع) آنها را می‌خواند. سپس وقتی همگی به غذاخوردن مشغول می‌شوند، آیه تطهیر نازل می‌گردد. پیامبر آنها را با کسانی می‌پوشاند و می‌گوید: خداوندا، اینان اهل بیت متند. پلیدی را از آنها دور کن و آنها را پاک بگردان.

مؤلف در ادامه به این مطلب می‌پردازد که پیامبر(ص) فرمان داده است که امّت به